

En ny trappa på karduanmakare Carlströms tomt

L2010:586 (RAÄ Skänninge 5:1)

Skänninge 3:2 (Lindbladsparken)

Skänninge stad

Mjölby kommun

Östergötlands län

Ann-Charlott Feldt

Tekniska och administrativa uppgifter

Fastighet	Skänninge 3:2 (Lindbladsparken)
Stad	Skänninge
Kommun	Mjölby
Län och landskap	Östergötland
Fornlämning	L2010:586
Fastighetskartans blad	64F 7a SV
Koordinatsystem	SWEREF 99TM
Typ av undersökning	Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning
Lst beslut	2021-02-24
Lst dnr	431-14447-2020
Lst handläggare	Tom Carlsson
ÖLM dnr	0024/21
ÖLM konto	001731
Undersöknings-id	202100217
Uppdragsgivare	Länsstyrelsen Östergötland
Kostnadsansvarig	Mjölby kommun
Projektlezare	Ann-Charlott Feldt
Personal	-
Fältarbete	2021-06-21 – 07-12
Totalt undersöktes	Ca 114 m ²
Foto	Digitala bilder
Fynd	ÖM C4768. Fynden förvaras på och fyndfördelas till Östergötlands museum.
Analys	Nej
Grafik	Ann-Charlott Feldt
Renritning	Johan Levin
Grafisk form	Johan Levin

Dokumentationsmaterialet förvaras på Östergötlands museum.

Upphovsrätt: om inget annat anges gäller Creative Commons licens CC BY.

Villkor på <http://creativecommons.org/licenses/by/2.5/se>

En ny trappa på karduanismakare Carlströms tomt

Innehåll

Sammanfattning	2
Inledning.	4
Områdesbeskrivning	4
Tidigare undersökningar i området	4
Syfte och metod.	6
Undersökningsresultat.	8
Referenser	12
Bilaga 1. Fyndlista	13
Bilaga 2. Ritningar	14

Omslagsbild: Schaktet sett från Vadstenagatan i norr. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖM.

ÖSTERGÖTLANDS MUSEUM
ARKEOLOGI OCH BYGGNADSVÅRD

Box 232 • 581 02 Linköping • 013 - 23 03 00 • www.ostergotlandsmuseum.se

Sammanfattning

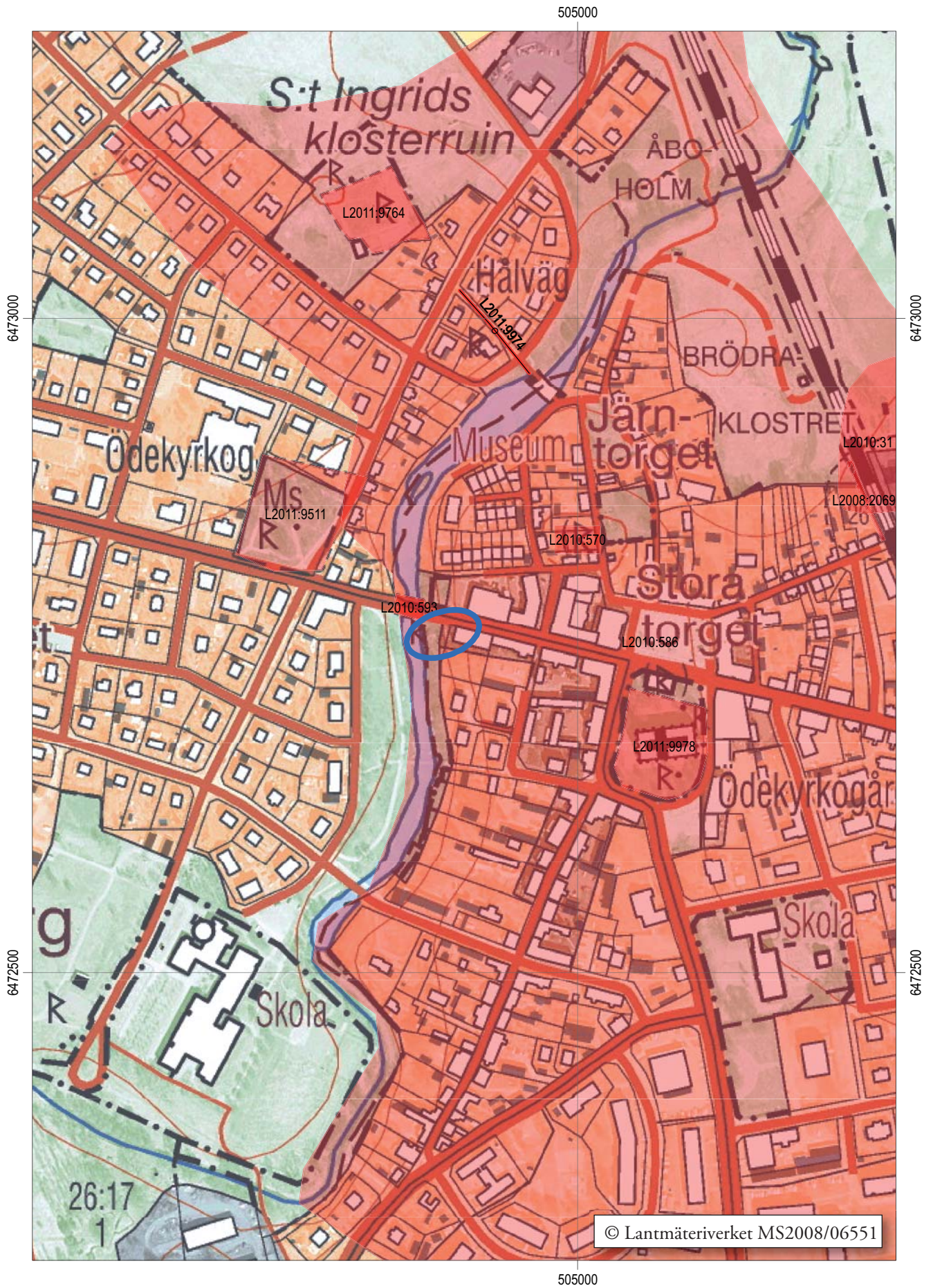
I samband med en ombyggnad av trappan från Vadstenagatan ner till Skenaån på åns östra sida i Skänninge utförde Östergötlands museum en arkeologisk undersökning i form av en schaktningsövervakning. Arbetet omfattade en ca 114 m² stor yta från gatan ner mot Skenaåns strand. Schaktdjupet varierade mellan 0,3 och 1,2 m. I den övre (östra) delen av sluttningen berördes endast sentida fyllnadsmassor. I den nedre delen framkom kulturlager på 0,4 - 0,9 m djup.

Cirka 7 m öster om Skenaåns strandskoning påträffades en stenkonstruktion bestående av 0,15 - 0,60 m stora stenar. Stenarna uppträdde i den södra schaktkanten och kunde följas på en 3 m lång sträcka åt öster. De låg i ett fyllnadslager med fynd av bl a flintgods och yngre rödgods. Stenarna kan vara lämningar efter en byggnad som stått intill ån. Under stenarna fanns ett kraftigt mörkbrunt kulturlager. Schaktet grävdes inte ner till undergrunden varför äldre lämningar kvarligger under aktuellt schaktdjup.

Ann-Charlott Feldt
antikvarie

Figur 2. Utdrag ur digitala Fastighetskartan med undersökningsområdet markerat. Skala 1:4000.

Inledning

Med anledning av en ombyggnad av trappan från Vadstenagatan ner till Skenaån på åns östra sida i Skänninge utförde Östergötlands museum en arkeologisk undersökning i form av en schaktningsövervakning. Arbetet utfördes inom Skänninges medeltida och tidigmoderna stadsområde, fornlämning L2010:586, och omfattade sammanlagt en ca 114 m² stor yta från gatan ner mot Skenaåns strand.

Den arkeologiska undersökningen i fält utfördes 2021-06-21 och 2021-07-12. Arbetet utfördes efter beslut från Länsstyrelsen Östergötland. Ansvarig för fält- och rapportarbete är undertecknad. Mjölby kommun stod för de arkeologiska kostnaderna.

Områdesbeskrivning

Staden Skänninge är belägen centralt i ett öppet jordbrukslandskap. Den tycks ha vuxit fram successivt under 1000- och 1100-talen, som en centralort vilken utvecklades till en stad. Skänninge omnämns första gången år 1178 i ett skyddsbrev för biskopsstolen i Linköping utfärdat av påve Alexander III. Där omnämns *mansionem juxta skeningiam cum appendiciis suis, d v s* ”en gård invid Skänninge med intilliggande ägor” (Feldt 2004, Hedvall m fl 2013, SDHK 242). Troligen växte staden fram i anslutning till två eller tre storgårdar invid ett vadställe och en marknadsplats.

I Skänninge har det funnits två tidigmedeltida kyrkor, S:t Martin och Allhelgona, vilka genom fynd av tidigkristna runristade gravmonument dateras till 1000-talet. Dessutom har Vårfrukyrkan haft en föregångare vars murverk pekar på en datering till 1100-talet. Även i anslutning till Vårfrukyrkan har det påträffats fragment av tidigkristna runristade gravmonument. Det har påträffats en tidigmedeltida begravningsplats i stadens östra utkant där det sannolikt också har funnits en kyrka (Feldt 2004, Hedvall m fl 2013, Hedvall 2018, Menander & Arcini 2013:199).

Ett hospital fanns sannolikt redan under tidigt 1200-tal (L2008:2108 och L2011:9812). År 1237 etableras ett dominikankonvent på platsen för den ovan nämnda tidigmedeltida begravningsplatsen i stadens östra utkant (L2010:31). Dominikanernas systrakonvent, S:ta Ingridis kloster (L2011:9764), etablerades vid S:t Martins kyrka väster om Skenaån på 1270-talet (Hasselmo 1983, Hedvall m fl 2013, Menander & Arcini 2013).

Staden når sin höjdpunkt under senare delen av 1200-talet och 1300-talet. 1400-talet innebar en stark tillbakagång i takt med att Vadstena fick en

allt starkare ställning. Ett par stora bränder under 1400-talet bidrog sannolikt till nedgången. Under 1500-talet verkar Skänninge närmast haft karaktär av förstörd bondby med enstaka specialiserade näringar (Feldt 2004, Hasselmo 1983, Hedvall m fl 2013).

Generellt är kulturlagren i Skänninge fyndfattiga och svåra att datera. Brandlager från de stora stadsbränderna kan bara spåras fläckvis i staden. Sannolikt har bebyggelsen varit gles i förhållande till många andra medeltida städer. Detta gör även att begränsningen för det medeltida stadsområdet är otydlig. De senaste årtiondenas undersökningar i stadens utkanter har visat att medeltida lämningar finns långt utanför det område som tidigare ansetts utgöra det medeltida stadsområdet (Feldt 2004, Hedvall m fl 2013).

På stadskartan från år 1713 (LMS D98-1:5, LMS A24:91) finns endast en smal passage eller strandremsa mellan Skenaån och tomterna i de kvarter som nu benämns Folkungen och Stadslagen. Det nu aktuella schaktet är placerat mellan Skenaån och den västra delen av den tomt som benämns C:9 på 1713 års stadskarta över Skänninge. Om denna tomt går följande att läsa i kartans beskrivning: *Stenhuggarens sahl. Michael Hacks arfs arfoch egen tompt bebygd vid gatan. Tomten var belägen i 3:die eller Broo kvarteret.*

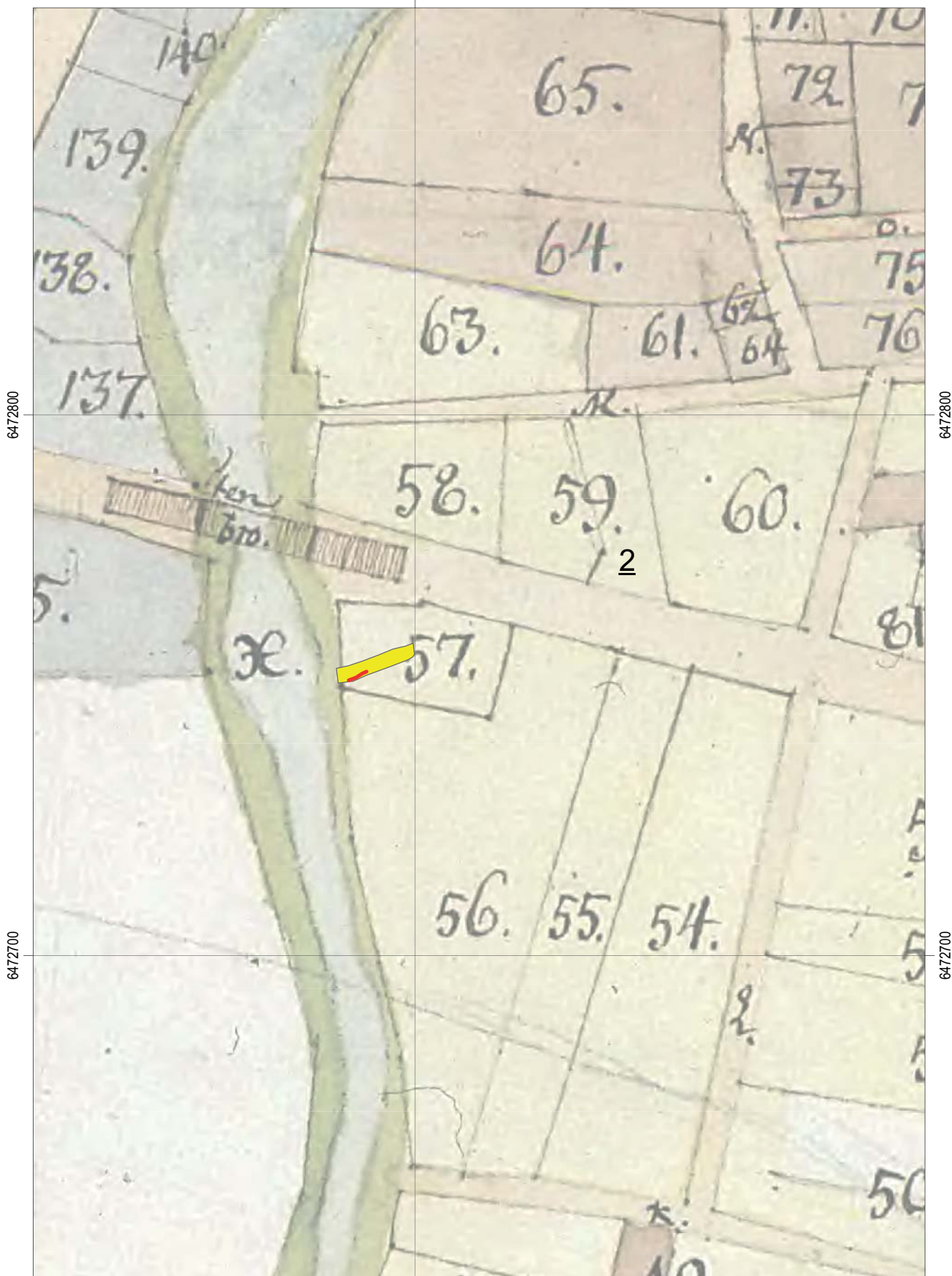
Stadskartan från 1795 (LMS D98-1:8 och LMM 05-skä-12) visar hur hörntomten närmast ån har fått en sned begränsning ut mot Vadstenagatan. Detta visar att det troligen funnits en väg från gatan ner till ån, bredvid stenbron. Tomten som på kartan har nummer 57 tillhörde vid denna tid karduanmakare Carlström. En karduanmakare var en garvare som arbetade med finare sorters skinn, ofta mjukt getläder, som färgades och fick inläggningar av silver och guld. Skinnen användes bl a i sadlar, möbler och fina skor.

Tidigare undersökningar i området

Delar av Lindbladsparken och närområdet har varit föremål för undersökningar vid flera tillfällen i samband med diverse ledningsdragningar och andra arbeten.

Direkt söder om det nu aktuella schaktet utfördes en undersökning i samband med schaktning för stopp i ett avlopp (Feldt 2006a). Schaktet grävdes ner till 1,5 - 1,8 m djup och större delen av arbetet berörde endast moderna fyllnadsmassor och påförd matjord. På ett kortare parti i schaktets mellersta del framkom 0,6 m tjocka, flerskiktade, feta kulturlager, raseringsmassor och ett kraftigt brandlager med bränt

504900

504900

Figur 3 Rektifierat utsnitt ur stadskartan från 1795 (LMS D98-1:8) som visar schaktets placering inne på tomt 57. Skala 1:1000.

trä. Kulturlagren kunde följas längs en drygt 2 m lång sträcka. Schaktet grävdes inte ner till undergrunden varför det bedömdes att kulturlager kunde finnas under fyllnadsmassorna längs hela sträckningen.

Förutom nämnda undersökning har ytterligare ett antal genomförts i Linbladsparken, på båda sidor om Skenaån. Vid flera av dessa har endast sentida fyllnadsmassor berörts (Feldt 2000, Feldt 2003, Feldt 2021). I samband med schaktning för en ny VA-brunn i Korp gatans anslutning till gångvägen längs Skenaån framkom dock kulturlager med en mäktighet på minst 0,5 m (Feldt 2006b). De undre lagren åtskildes av vattenavsatta lager med lera. På ett djup av ca 1,0 under nuvarande markyta påträffades stenar tolkade som en stenläggning; kanske en stenskodd strandkant till Skenaån. Schaktet grävdes inte ner till orörd undergrund.

Inför nybyggnation i kv Stadslagen 2, strax öster om det här aktuella schaktet, visade ett par provgropar en kulturlagertjocklek på ca 0,8 m. Där fanns även två nivåer med stenlagda gårdsplaner (Lindahl 1964).

Vid några ledningsschaktningar i Vadstenagatan (Feldt 1990, 2014 och 2020) har kulturlager framkommit på 0,3 – 0,5 m djup under gatan. Dessa lager är kraftigast i gatans östra del, närmast Västra Kyrkogatan, där de är flerskiktade och uppgår till en mäktighet av minst 0,5 m. I ett schakt mitt för kv Stadslagen 2 hade de där befintliga kulturlagren

en mäktighet av endast ca 0,1 m ovanpå ett kraftigt sand-/molager.

Längs Skenaåns östra strand, på den norra sidan om Vadstenagatan, har kraftiga, flerskiktade och feta kulturlager påträffats vid en schaktning i gångvägen längsmed ån (Sjöquist 2015). Längs sträckan konstaterades att kulturlagren var minst 1,4 m tjocka under ca 0,5 m tjocka sentida fyllnadslager.

Syfte och metod

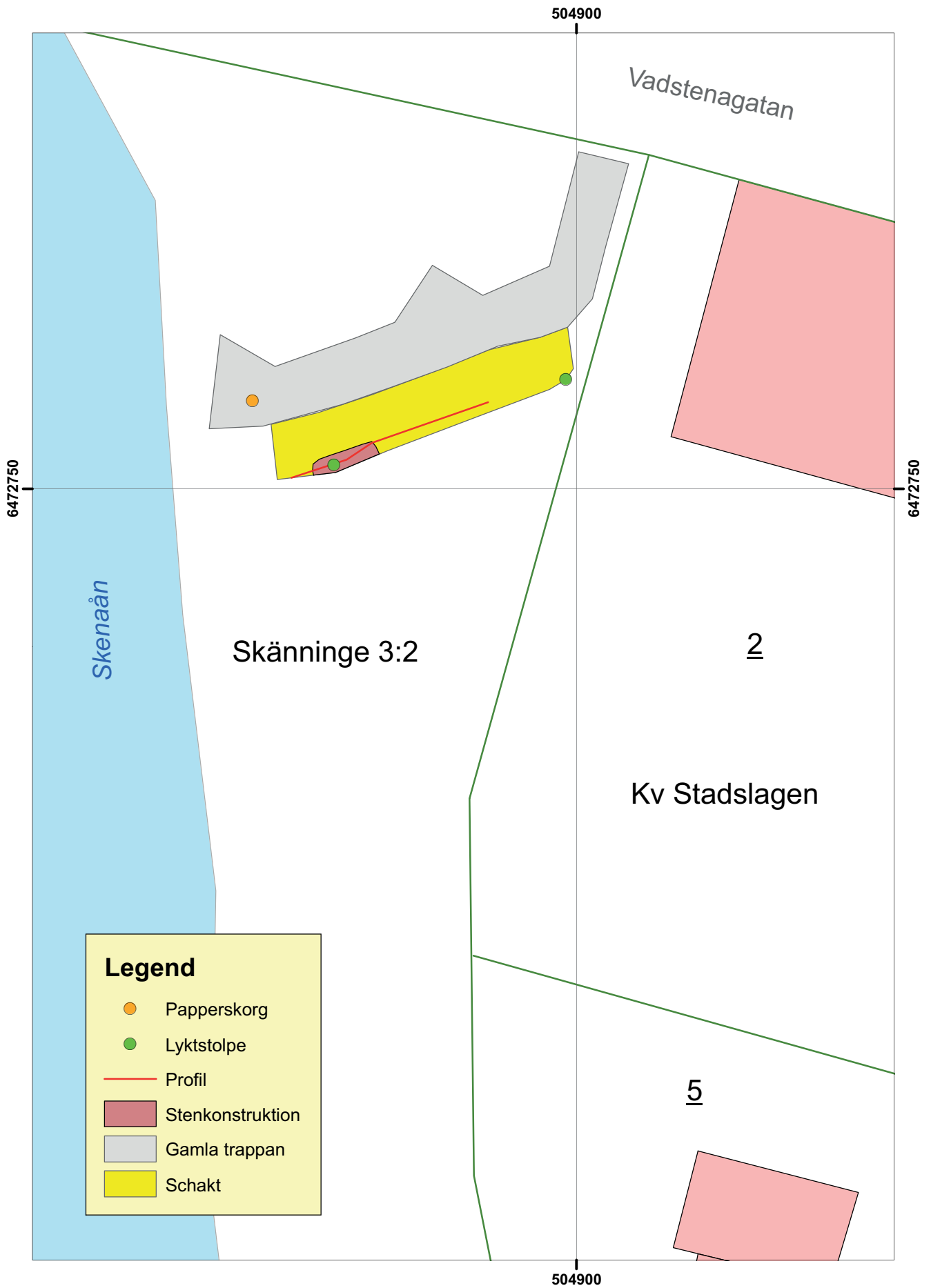
Undersökningens övergripande syfte var att tillse att eventuella fornlämningar berördes så lite som möjligt av arbetet. De lämningar som påträffades skulle dokumenteras avseende karaktär och omfattning, samt om möjligt dateras. Resultatet är avsett att kunna ligga till grund dels för Länsstyrelsens bedömning av kunskapspotentialen inför eventuella kommande beslut, dels för exploatörens vidare planering.

Då undersökningen utfördes efter *Generellt förfrågningsunderlag* från Länsstyrelsen Östergötland och *Bekräftelse med kostnadsberäkning* från Östergötlands museum formulerades inga detaljerade frågeställningar inför fältarbetet. Det var dock känt sedan tidigare att kulturlager påträffats i området och att det var möjligt att ytterligare lämningar kunde komma att beröras av schaktningen.

Figur 4. Den tidigare trappan som skulle ersättas med en ny, sedd från sydväst. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖM.

Figur 5. Schaktet med den påträffades stenkonstruktionen markerat på karta över Skänninge. Skala 1:250.

Den arkeologiska undersökningen utfördes i form av en schaktningsövervakning. Schaktet grävdes med maskin. Den totala ytan var 114 m² och av denna utgjordes 73 m² av den gamla trappan som revs bort och 42 m² av nytt schakt för den nya trappan och belysning. Ingen närmare undersökning gjordes på platsen för den bortrivna trappan då endast sentida gruslager berördes i denna del. Schaktdjupet för det nya schaktet varierade mellan 0,3 och 1,2 m och grävdes i två etapper, där den första omfattade grundläggningen för den nya trappan och den senare grävdes för elkabel, belysningsstolpar och en papperskorg.

Schakten dokumenterades genom inmätning med RTK-GPS, profilritning, beskrivning och digital fotografering. Påträffade lämningars datering har bedömts utifrån fyndsammansättning. Föremål som tillvaratogs förvåras på och fyndfördelas till Östergötlands museum under accessionsnummer ÖM C4768.

Undersökningsresultat

Den nya trappan bestod av tre partier med vilplan och sittplatser. Detta innebar även att den grävdes i tre etapper med mycket varierande schaktdjup. I den översta (östligaste) delen skalades i stort sett bara grästorven och den översta delen av matjorden bort, varefter bärlager lades på (se figur 10). Även i den

mellersta delen av sluttningen berördes endast sentida fyllnadsmassor i form av matjord och omrörda kulturlager. Schaktet i denna del var som djupast 0,75 m.

I den nedre tredjedelen av trappschaktet framkom kulturlager på 0,4 - 0,8 m djup, under ett 0,2 - 0,5 m tjockt matjordslager. Det övre kulturlagret utgjordes av ett äldre fyllnadslager (lager 3) av kulturjord blandad med bitar av takpannor och enstaka bitar murbruk. I det lagret påträffades bl a skärvor av flintgods och lergods som pekar på en datering till senare delen av 1700-talet eller 1800-talet.

En bit murbruk, som togs tillvara från lager 3, utgjordes av ett fast, beige lerbruk. Det innehöll rikligt med ljus beige kalkklumpar och en mycket finkornig ballast. Murbruket saknar paralleller i de prover från Skänninge som finns i museets referenssamling för murbruk sedan tidigare. Det har vaga likheter med ett prov från Vårfrukyrkan (Feldt 2005, bruk E) som sannolikt användes vid reparationer på kyrkan under 1600 - 1700-talen. Det har även likheter med murbruk från Linköpings slott som används i samband med fönsterrenoveringar på 1830-talet (Modén & Feldt 2004, bruk 48C). Även murbruket pekar på en datering av lagret till senare delen av 1700-talet eller 1800-talet.

Under det äldre fyllnadslagret (lager 3), ca 7 m öster om Skenaåns strandskoning, påträffades en stenkonstruktion bestående av 0,15 - 0,60 m stora

Figur 6. Stenkonstruktion som framkom i den södra schaktkanten, sedd från nordväst. Foto: Ann-Charlott Feldt, ÖM.

Figur 7. Schaktet sett från nordväst. I bakgrunden ligger en samling stenar hörande till den påträffade stenkonstruktionen som delvis tagits bort. Foto: Ann-Charlott Feldt, ÖM.

Figur 8. Den del av stenkonstruktionen som framkom i ledningsschaktet söder om trappan, sedd från väster. Foto: Ann-Charlott Feldt, ÖM.

stenar. Stenarna låg både under och i nämnda fyllnadslager. De uppträdde i den södra schaktkanten för trappschaktet och kunde följas på en 3 m lång sträcka åt öster. Stenarna fortsatte in i den södra schaktväggen och fler stenar hörande till konstruktionen påträffades i samband med schaktet för belysningskabeln söder om trappschaktet, där de fortsatte in i schaktväggen i söder.

Det upptäcktes inga spår efter någon stenkonstruktion vid schaktningen för avloppet 2006 (Feldt 2006a) som utfördes strax söder om de nu undersökta lämningarna. Kanske sträckte sig inte stenkonstruktionen så långt åt söder. Det är även möjligt att VA-schaktet den gången inte grävdes lika långt ner i slänten åt väster eller att eventuella spår utplånats av den avloppsbrunn som grävts ner där.

Det fanns inga spår som tydde på att konstruktionen varit fogad med murbruk. De större stenarna låg i ett skikt och mellan dem fanns en utfyllnad av mindre stenar. Konstruktionen kan vara lämningar efter en byggnad som stått intill ån eller spår efter ett bryggfäste. Det är mycket möjligt att den haft något att göra med karduanmakare Carlströms verksamhet på tomten vid slutet av 1700-talet och en bit in på 1800-talet.

Stenkonstruktionen vilade ovanpå ett kraftigt mörkbrunt kulturlager (lager 4). I lagrets östra del var det minst 0,4 m tjockt och det fortsatte ner under aktuellt schaktdjup. I lagret fanns spridda kolstänk och en skärva yngre rödgods med klarglasyr påträffades. Skärvan är sannolikt från tidigmodern tid.

Förutom schakt för trappa och belysningskablar grävdes tre djupare gropar, två för fundament till lyktstolpar och en för fundament för en papperskorg. Groparna för fundamenten var ca 0,6 x 0,9 m stora och 0,9 m djupa. I groparna för det östra lyktstolpsfundamentet och papperskorgsfundamentet berördes endast sentida schaktfyllningar. Gropen för det västra lyktstolpsfundamentet grävdes intill den påträffade stenkonstruktionen. På 0,6 m djup under mark och ca 0,3 m under stenkonstruktionen, framkom en större sten i kanten av schaktet. Schaktet justerades något i sidled så att stenen kunde undvikas och denna kom därför inte att grävas fram eller undersökas närmare. Därmed är det oklart om stenen hört till någon konstruktion.

Schaktet grävdes ingenstans ner till undergrunden varför äldre lämningar kvarligger under aktuellt schaktdjup på hela den berörda ytan.

Figur 9. Den västra gropen för ett lyktstolpsfundament, sedd från norr. Uppe till vänster i bild finns en av de större stenarna i stenkonstruktionen och längst ner i bild anas en sten hörande till en äldre fas. Foto: Ann-Charlott Feldt, ÖM.

Figur 10. Den nya trappan, sedd från nordväst, med planeringsbäddar och sitttor till vänster om trappan. Foto: Ann-Charlott Feldt, ÖM.

Referenser

- Feldt A-C. 1990. Vadstenagatan nr 5, Skänninge, Östergötland. Arkeologisk förundersökning. Rapport dnr 598/90. Östergötlands länsmuseum.
- Feldt A-C. 2000. *VA-schakt väster om Skenaån*. Lindbladsparken, Sandgatan och Ture Långs väg, Skänninge, Östergötland. Rapport 2:2000. Östergötlands länsmuseum.
- Feldt A-C. 2003. *Ny bro över Skenaån*. Vid Skenaån, mellan Borggatan och Vadstenagatan. Arkeologisk förundersökning/antikvarisk kontroll. Skänninge. Östergötland. Rapport 89:2003. Östergötlands länsmuseum.
- Feldt A-C. 2004. *Före staden – Preurbana lämningar i Skänninge*. C-uppsats. Institutionen för Arkeologi och Antik historia. Uppsala universitet.
- Feldt A-C. 2005. *Mynt och fundament under Vårfrukyrkans golv*. RAÄ 5, Skänninge stad, Mjölby kommun, Östergötlands län. Antikvarisk kontroll. Rapport 2005:67. Östergötlands länsmuseum.
- Feldt A-C. 2006a. *Brandlager i åbrinken. Vadstenagatan - Skenaån*. Skänninge stad, Mjölby kommun, Östergötlands län. Arkeologisk förundersökning/antikvarisk kontroll. Rapport 2006:94. Östergötlands länsmuseum.
- Feldt A-C. 2006b. *I Korpogatan vid Skenaån*. Arkeologisk förundersökning/antikvarisk kontroll. Skänninge. Östergötland. Rapport 2006:29. Östergötlands länsmuseum.
- Feldt A-C. 2014. *Tvärs genom Skänninge till Snytringe, Vreta och Lagmansberga*. Skänninge stad, Mjölby kommun. Arkeologisk förundersökning. Rapport 2014:17. Östergötlands museum.
- Feldt A-C. 2020. *Ett slukhål i Vadstenagatan*. L2010:586 (RAÄ Skänninge 5:1), Skänninge 3:2 (Vadstenagatan vid kv Skenabron 6) Skänninge stad Mjölby kommun Östergötlands län. Arkeologisk undersökning. Rapport 2020:43, Östergötlands museum.
- Feldt A-C. 2021. *Renoverad strandskoning längs Skenaån*. L2010:586 (RAÄ Skänninge 5:1), Skänninge 3:3 (Lindbladsparken och Skenaån) Skänninge stad Mjölby kommun Östergötlands län. Arkeologisk undersökning. Rapport 2021:13, Östergötlands museum.
- Hasselmo M. 1983. *Skänninge*. Medeltidsstaden 40, Rapport. Riksantikvarieämbetet. Göteborg.
- Hedvall R, Lindeblad K & Menander H (red). 2013. *Borgare, bröder och bönder. Arkeologiska perspektiv på Skänninges äldre historia*. Riksantikvarieämbetet.
- Hedvall R. 2018. *Kyrka på kyrka i Skänninge. Vårfrukyrkans föregångare*. I: Feldt A-C & Lindeblad K (red). *Arkeologi i Östergötland 2018*. Linköping.
- Lindahl A. 1964. Rapport om undersökning av byggnadslämningar i kv Skenabron nr 5 i Skänninge. Arkivhandling. Östergötlands museum.
- Menander H & Arcini C. 2013. Dominikankonventet S:t Olof. I: Hedvall R, Lindeblad K & Menander H (red). 2013. *Borgare, bröder och bönder. Arkeologiska perspektiv på Skänninges äldre historia*. Riksantikvarieämbetet.
- Modén E. & Feldt A-C. 2004. *Linköpings slotts nya byggnadshistoria*. Byggnadsarkeologisk undersökning. Rapport 2004:35 Östergötlands länsmuseum.
- Sjöquist M. 2015. *Bryggeri, källare och en försvunnen väg*. RAÄ 5:1, kv Klosterkvarnen och Skenabron samt Gullringsgatan och Strandvägen, Skänninge stad, Mjölby kommun, Östergötlands län. Arkeologisk för- och efterundersökning. Rapport 2015:80. Östergötlands museum.

Kartor och arkiv

Lantmäteristyrelsens arkiv (LMS):

Akt D98-1:5, Tomtmätning, Skänninge, 1713.

Akt A24:91, Beskrivning till tomtmätning, Skänninge 1713.

Akt D98-1:8. Mätning. Skänninge stad. 1795.

Lantmäterimyndighetens arkiv (LMM)

Akt 05-skä-12, Karta, delning, Skänninge 1795

Riksarkivet

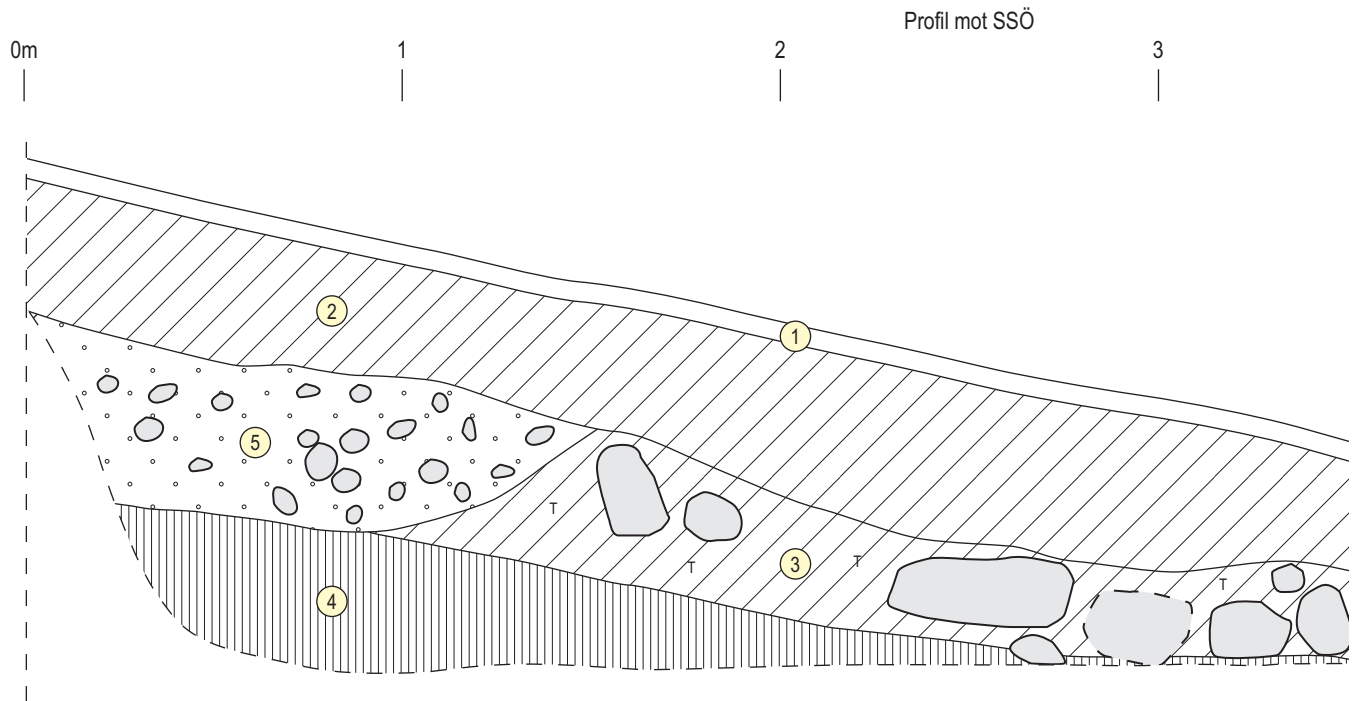
Svenskt Diplomatarium (SDHK), Riksarkivet. <https://sok.riksarkivet.se/>

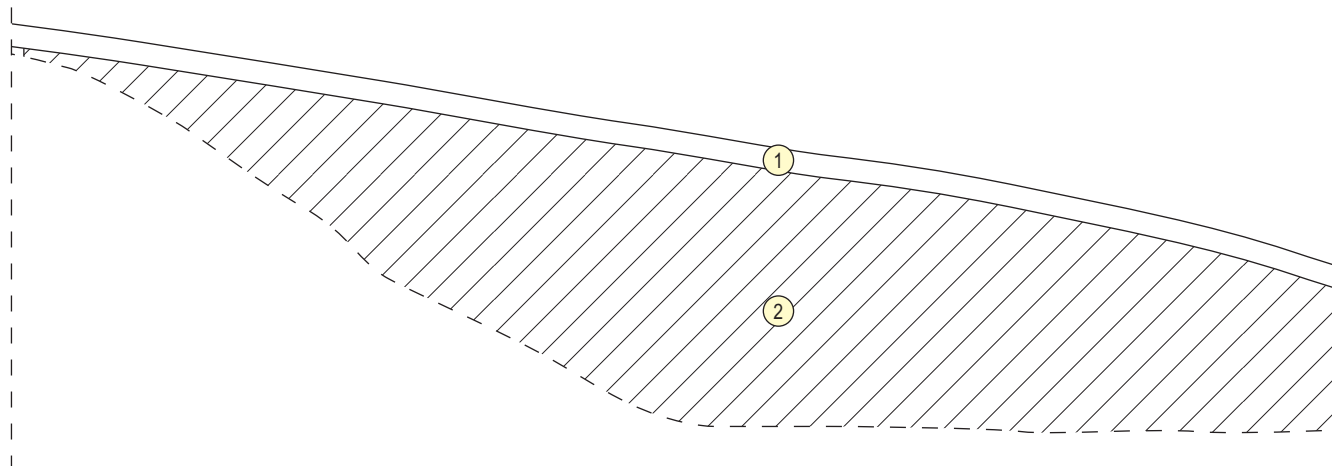
Bilaga 1. Fyndlista

Nr	Sakord	Material	Antal	L/Br (mm)	Tj (mm)	Vikt (g)	Beskrivning	Kontext
1	Kärl	Flintgods	1	40/31	-	4,8	Kopp. Mynning. Blålila växtdekor	Lager 3
2	Kärl	Flintgods	1	47/32	2,6	5,4	Kopp. Mynning, Svart dekor med kvinnofigur i empireklänning och landskap	Lager 3
3	Kärl	Flintgods	1	85/17	-	18,7	Hank. Spiralvriden. Vit	Lager 3
4	Kärl	BII:4	1	44/31	3,2	8,7	Buk. Vitbrännande gods. Gul glasyr	Lager 3
5	Kärl	BII:4	1	62/25	6,3	13,3	Skål. Mynning. Klarglasyr	Lager 4
6	Murbruk	Lerbruk	1	-	-	-	Fast beige bruk. Uttagen till referenssamling	Lager 3

Bilaga 2. Ritningar

1. Grästorv.
2. Matjord.
3. Fyllnadsmassor med tegelpanor, flintgods och rödgods.
4. Fet, mörkbrun k-jord med kolstänk och enstaka skärvor rödgods.
5. Jord och 0,03-0,05 m stora naturstenar. Möjligen sentida fyllning i ledningsschakt.

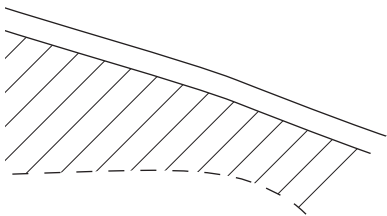
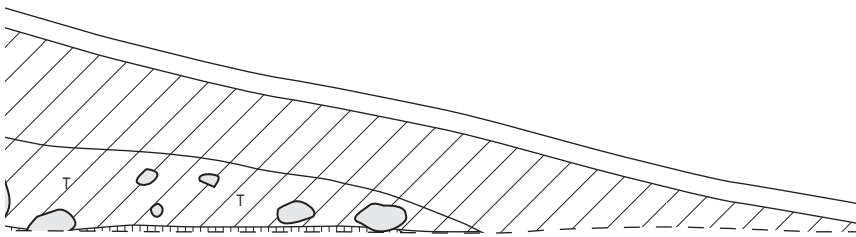
4

5

6m

Lindbladsparken
Skänninge 3:2
Mjölby kommun, Ög
L2010:586
Profilritning
Skala 1:20
Dnr 0024/21:1
2021-06-21 Ann-Charlott Feldt
Renritning Johan Levin

I samband med en ombyggnad av trappan från Vadstenagatan ner till Skenaån på åns östra sida i Skänninge utförde Östergötlands museum en arkeologisk undersökning i form av en schaktningsövervakning. Arbetet omfattade en ca 114 m² stor yta. I den övre (östra) delen av sluttningen berördes endast sentida fyllnadsmassor. I den nedre delen framkom kulturlager på 0,4 - 0,9 m djup. Cirka 7 m öster om Skenaåns strandskoning påträffades en stenkonstruktion bestående av 0,15 - 0,60 m stora stenar. Stenarna kunde följas på en 3 m lång sträcka. De låg i ett fyllnadslager med fynd av bl a flintgods och yngre rödgods. Under stenarna fanns ett kraftigt mörkbrunt kulturlager. Schaktet grävdes inte ner till undergrunden varför äldre lämningar kvarligg under aktuellt schaktdjup.

ISSN 1403-9273

Rapport 2021:41